

PPP

---

príbehy a pristavenia (s prídavkami)

Obsah:

príbehy a pristavenia...5

Eva – jej deň TROJKRÁĽOVÝ...5

Rastislav – realita jeho prebdenej NOCI SVÄTOJÁNSKEJ...25

Ján – medikove úvahy...45:

1. o zdraví: má ísť iba O TELO, či aj o dušu a ducha? ...45

2. o láske: OTELO, či Ježiš? Pomsta a smrť, či odpustenie a život?...53

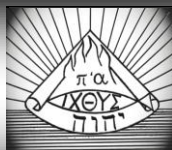
prídavky...65: O príbehoch...65, O pristavení sa (o spomínaní, pripomínaní a napomínaní)...66, O zotročujúcej „emancipácii“...70, O požehnanej, nemilovanej starobe (a o starých)...71

---

knihy – benjan

www.knihy-benjan.sk

príbehy a pristavenia (s prídavkami)

autor: M. B. Benjan

Vydanie prvé, 2008:

vydali a vytlačili: Bratia Sabovci, s.r.o., Zvolen
nákladom mb.knihy-benjan

ISBN: 978-80-89241-24-8

Vydanie druhé, 2016:

V elektronickej forme vydal: MB.KB, Sliach

Úvod

Pár slov ku **genéze** tohto „liber liber“:¹

Ani jedna z mojich doterajších kníh sa nerodila tak dlho ako táto. Prvé jej náčrty vznikli asi pred siedmimi rokmi; potom prišla prestávka, nie však absolútna pauza: z času na čas som sa k nej vracal, no vždy iba nakrátko (medzi prácou na iných knihách).² Príčinou „dys-tokie“³ tejto publikácie bolo jednak to, že *vždy sa našlo niečo dôležitejšie* (napr. aktuálna alebo páľčivá duchovná téma, ktorej bolo treba dať prednosť), ale aj – priznávam to – nie celkom ujasnená koncepcia tejto knihy. Jasné bolo iba to, že má ísť o „spracovanie biografického materiálu“. Ale ako? Ani o forme, ani o obsahu som dlho nemal presnú predstavu. Má to byť kronika, či má mať formu novely alebo románu? A čo všetko by mala obsahovať; čo vybrať z toho ohromného množstva udalostí, príbehov, ktoré sa odohrali v rodine za takmer celé jedno storočie? Aj pracovný názov knihy sa niekoľkokrát zmenil: najprv to boli prosto „Spomienky“, neskôr „Spomínanie, pripomínanie a napomínanie“, potom „(Drobné) OD-KAZ-(y)“; ba nejaký čas som sa pohrával aj s názvom „Biograf“ (v ktorom – na rozdiel od biografu, kde sa premietajú „živé obrázky“ – by boli premietnuté „obrázky zo života“). Nakoniec som sa rozhodol pre ten najzvláštnejší názov knihy – pre *žaden*. Kniha (ako celok) teda názov nemá, ale dve (samostatné) časti, z ktorých sa skladá, áno: názov prvej časti je „**príbehy a pristavenia (s prídavkami)**“, názov druhej časti „**domy, domovy a dokumenty**“. Na začiatku knihy bude teda názov jej prvej časti, t.j. „príbehy, pristavenia (a prídavky)“, a približne v strede knihy (pred druhou časťou) bude názov „domy, domovy a dokumenty“. Na obale knihy bude okrem názvu prvej časti aj názov oboch častí, ale iba v graficky upravených skratkách (**ppp** a **ddd**).

Ako je to s príbehmi a s ich autenticitou ?

Na túto otázku by bolo možné odpovedať veľmi stručne: Príbehy sú autentické s autobiografickými prvkami a dokumenty sú vierohodné.

Aby však nedošlo k nejakému nedorozumeniu, treba dodať:

Aj keď sú príbehy autentické, neznamená to, že boli zaznamenané „kronikárskym“ spôsobom. Ich spracovanie je voľné, to znamená, že ten, kto ich číta, musí rátať s istou mierou „autorskej licencie“. Táto „voľnosť“ sa týka:

1. Hlavných postáv, resp. toho, čo by sme mohli označiť ako „osoby a ich obsadenie“. (Ako tomu rozumieť, vysvetlím na inom mieste).

2. Samotných príbehov, a to jednak tých, ktoré by sme mohli označiť ako „prvoplánové“ (tie, čo majú trochu podivné názvy, obsahujúce isté prvky pomenovaní svetoznámych diel ešte svetoznámejšieho dramatika), ale i „druhoplánové“ (ktoré sa odohrávajú v spomienkach – „pristaveniach“ – našich postáv). Všetky udalosti sú tu síce autentické, ale pozme-

---

¹ T. j. „k zrodu“ tohto „prostého (úprimného) diela (spisu)“

² Za tých sedem rokov som napísal a vydal šesť iných kníh, z ktorých každá je rozsahom väčšia ako táto.

³ Ťažkého (a dlhého) pôrodu.

nené je ich poradie a „zaradenie do času a priestoru“; v niektorých prípadoch ide o kombináciu príbehov viacerých osôb.

Tomu, kto bude mať možnosť prečítať si aj druhú časť knihy (ddd), nebude ťažké nielen presne identifikovať osoby, ale aj zaradiť príbehy do správneho času a priestoru, a tiež priradiť jednotlivé príbehy konkrétnym osobám (či naopak).

„**Prídavky**“ dopĺňajú istým spôsobom „príbehy“ i „pristavenia“. Sú to vlastne úvahy: niektoré o zmysle „pristavenia sa“ – pripomínania si istých vecí, ale aj napomínania, o rôznych druhoch „príbehov“ (napr. o rozdiel medzi príbehmi realistickými a autentickými); iné úvahy sú akýmsi „dotiahnutím“ niektorých myšlienok, ktoré v „príbehoch“ neboli celkom „dopovedané“. V istom zmysle teda možno „prídavky“ považovať jednak za „doplňky“ príbehov, jednak za ich „epilóg“.

Knihy vychádza v dvoch verziách. Prvá (kratšia) obsahuje iba samotné „príbehy s pristaveniami“ a „prídavky“, druhá (rozšírená) aj „domy, domovy a dokumenty“. Táto druhá časť nepatrí „von“ (na verejnosť), pretože jej obsah je „príliš vnútorný“, intímny.¹

„Kratšia verzia“ (bez „intímnych“ častí) naopak „von“ patrí, pretože „príbehy s pristaveniami (a s prídavkami)“ sú nielen „obrázkami zo života“, ale aj „obrázkami (obrazmi) života“ – pravdaže, obrazmi „videnými z určitého zorného uhla“ a „nakreslenými určitou „technikou“ –, a tak sa možno pri nich rád „pristaví“ (t.j. niečo si pripomenie a o niečom považuje) ten, komu vyhovuje práve taký „pohľad“ a taká „technika“, ktoré zvolil autor.

---

¹ „*Intimus*“ je superlatív slova „interior“ (vnútorný). „Intímny“ je teda „najvnútornejší“ (t.j. „viac ako vnútorný“).